

Pogled v preteklo leto

Naši bralci dopisniki so nam, (kar malce z zamudo!) poslali nekaj prispevkov o tem kako so obeležili spominske dneve 22. december pa tudi novo leto.

Iz KS Krim-Rudnik

KS Krim-Rudnik je že 19. decembra dostojno počastila praznik JLA v osnovni šoli Rudnik. Kulturni program so izvajali pripadniki JLA iz kasarne Maršala Tita, učenci osnovne šole Rudnik z recitacijami in s pevskim zborom.

Predstavniki ZZZB NOV tovariš Kovačič je v glavnih obrisih podal namen ustanovitve JLA ter prikazal organiziran odpor proti okupatorju in delovanje organov OF na območju Rudnika v letu 1941. Član kulturne ekipe JLA je recitiral Nazorjevo »Tito jaše konja«. Učenci so pa podali nekaj recitacij in prizorov res pristržno in zapeli tri pesmi. Predstavniki JLA je zatem podelil trem učencem za najlepše napisano nalogo v počastitev praznika JLA tri nagrade. Tudi predstavniki krajevnega zbora ZZZB NOV Rudnik je podelil v isti namen tri knjige. Ob koncu so vojaki JLA zavrteli udeležencem proslave film O življenju pripadnikov Titove JLA.

Sledilo je tudi tovariško srečanje med borci in pripadniki vojske.

STANKO SKOČIR

Notranje Gorice

Dedek Mraz za najmlajše in najstarejše

»Dedek Mraz« v Horjulu!

Ob koncu leta smo povabili dedka Mraza tudi v Horjul. Prišel je v nedeljo dne 30. 12. ob 15. uri.

V dvorani prosvetnega doma so se zbrali predšolski otroci v spremstvu staršev. Priljajali so jih iz vseh devetih vasi krajevne skupnosti Horjul. Bilo je okrog 230 otrok.

Prosvetno društvo je najprej predvajalo lepo otroško igrice z lutkami »Cesarjeva nova oblačila«. Potem je prišel dedek Mraz zelo utrujen, saj je imel tako dolgo pot do Horjula in še tako star je. Zelo se je približal otrokom in jih spraševal kaj so se naučili in kaj mu bodo povedali. Otroci so recitali in peli in so bili pohvaljeni. Vsem po vrsti je razdelil lepa darila. Koliko dobre volje, veselja in smeja je bilo med otroci in starši, ko so odhajali. Obljubil jim je, da drugo leto zopet pride, če bodo priidni.

Tudi organizacija Rdečega križa se je spomnila ostarelih in bolnih krajanov. Na

dom jim je poslala novoletne čestitke in lepa darila. Pri tem humanem delu so ji pomagale še organizacija ZB in KS ter delovne organizacije. Obdarovanih je bilo 130 bolnih in starih krajanov nad 75 let. Med temi tudi 22 članov ZB. Ker je bilo minulo leto Leto otroka, se je tudi občinski RK spomnil revnih otrok v naši KS in nam poslal preko organizacije RK Horjul nekaj daril, ki smo jih razdelili najbolj potrebnim. Upam in želim, da je dedek Mraz pravilno razdelil in da ni na nikogar pozabil v naši KS.

Za vse darove se mu zahvaljujemo ter se mu za naprej toplo priporočamo. V imenu RK Horjul naj se zahvalim KS, organizaciji ZB, PD in vsem delovnim organizacijam za denarno pomoč, da smo lahko organizirali to humano akcijo.

FRANCKA VRHOVEC

Lepa pobeljena narava je privabila izpod Triglava dedka Mraza. Ustavil se je tudi v KS Notranje Gorice-Plešivica in obiskal v kulturni dvorani Zadržnega doma otroke od 3.-14. leta starosti. Priredil je lutkovno predstavo Živalske zgodbe, v kateri so nastopali pod vodstvom tov. Stane Grbec otroci iz OŠ Brezovica.

Dedka Mraza je pričakala polna dvorana otrok in mamic. Bili so razpoloženi in z veseljem čakali, da se jim ob zaključku predstave prikaže dedek Mraz. Enoglasno so zapeli pesmico o prihodu dedka Mraza. Nato jim je zastavil nekaj ugank, ki pa so jih otroci z lahkoto rešili. Prav pristržno je ogovoril vsakega otroka in mu izročil žogico ter zavitek bonbonov. Najmlajši so mu celo zapeli pesmico. Nasmejanih lic so se otroci poslavljali od njega v upanju, da jih naslednje leto zopet obišče.

Družbeno-politične organizacije so dedku Mrazu omogočile, da obdari otroke.

V naši KS pa smo se ob novem letu spomnili tudi na starejše vaščane. Komisija pri svetu KS za socialno skrbstvo jih je obiskala, jim izročila skromna darila in zaželela v imenu KS zdravo, srečno ter zadovoljno novo leto.

Vseh 16 krajanov je bilo ganjenih in zadovoljnih, da se jih spomnimo, da jim posvečamo pozornost in jim s tem olepšamo njihovo jesen življenja.

Dan JLA v Velikih Laščah

Rezervni vojaški starešine iz vseh treh krajevnih skupnosti Rob, Turjak in Velike Lašče, skupno z družbenopolitičnimi organizacijami in šolsko mladino iz Velikih Lašč so lepo proslavili praznik.

Šolska mladina je za ta dan pisala šolske naloge o jugoslovanski ljudski armadi. Proslave se je udeležilo veliko krajanov. Lep program je navdušil gledalce. Govor predsednika Zveze rezervnih vojaških starešin tov. Logarja so navzoči spremljali s poslušnim zanimanjem. Njegov jednat govor se je dotaknil naše preteklosti.

Dotaknil se je 38-letnice ustanovitve prve proletarske brigade, ki je štela 1.200 prekaljenih borcev. V nenehnih borbah je partizanska vojska rastla, se krepila in v letu 1945 štela 800.000 oboroženih borcev. Nadalje se je dotaknil pomena splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite.

Z organiziranim in usklajenim delom si bomo zagotovili varno prihodnost ter razvoj naše socialistične družbene ureditve.

Po pogovoru Lovra Logarja je nastopila s svojim peštrm programom šolska mladina. Vsi prisotni so se mladini za izvajanje programa zahvalili z dolgotrajnim aplavzom.

ZRVS VELIKE LAŠČE

Dolge Milenine poti v šolo

Kako prijetna je lahko pot v šolo in še bolj povratek domov. Morda najprijetnejši trenutki mladega človeka, ko se v gruči sovrstnikov pada na pot in če le utegne malo po ovinkih, da je tista pot čimdaljša in da je čimveč lepih doživetij. Pa smo se ob vsem tem sploh kdaj vprašali, če enako doživljajo takšno pot otroci iz oddaljenih hribovskih kmetij, čestokrat deset ali pa tudi več kilometrov daleč od šole.

Milena Rus, dvanajstletna učenka 6. razreda osnovne šole »Dolomitskega odreda« v Polhovem Gradcu, je ena takih. Daleč je njen dom v osrčju Polhograjskih Dolomitov, v grebenih nad 800 metrov visokega Srednjega vrha, ki se dviga nad divjim Potrebuježevim grabnom. Odločili smo se, da preživimo en dan s šolarko Mileno, da prav tako, kakor mlado dekle krenemo na več kot 12 kilometrov dolgo pot, ki jo mora Milena prehoditi skoraj vsak dan.

Samotna Rusova domačija

Prostrana in trdna domačija, ki so jo prvotno postavili vrh strmega grebena več kot 700 metrov nad morjem. Slab in strm kolovoz se polagoma dviga v višino, skorajda neprimeren za kakršnokoli vozilo. Sicer pa pri Rusovih nimajo avtomobila in rajši uporabljajo strmo stezo, ki vodi v tesen grabna prek travnikov.

Milena mora iz postelje že ob peti uri zjutraj. Kadar so dnevi krajši, je nad pokrajino še trda tema in na samotnih

poteh ne sreča nobenega človeka. Več kot dvajset minut je treba, da strmina popusti in spodaj v grabnu na ravnem kolovozu je lažje. Še nekaj korakov in že je Milena med gručo otrok. Prenekateri so prišli še iz oddaljenejših domačij, celo uro ali več hoda daleč.

Minuta, morda dve in otroci navalijo v šolski kombi, ki ima komaj osem sedežev, učencev pa je večkrat tudi dvajset. Tesno je, a bolje na tesnem, kot pa štiri kilometre pešačenja. To bi vendar pomenilo celo uro zamude. Milena pa ni še nikoli zamudila pouka.

»O pač, zgodi se,« je pripomnilo dekletce. »Zlasti pozimi čestokrat zasujejo dovoz plazovi, ki grmijo raz strmih bregov grabna, kjer se peni deroča Božna. Tedaj kombi ne more v graben. Pa se to zgodi le redko in če se že zgodi, kaj urno dovoz spluzijo.«

Tudi v avtobusu je tesno

Vozni red je natančen do minute. Komajda se pojavi šolski kombi in se

učenci natrpajo v šolski avtobus, ki je že prepoln tistih, ki so do Zaloga pripešali, avtobus odpelje. Dolgih šest kilometrov toliko daljših, saj prepolno vozilo vozi počasi po ovinkasti in ozki cesti. Otroci so na tesnem in tudi voznik se čuti odgovornega za mlada življenja. Pa kaj, da se lahko le peljejo. Pa vendar nobenega prerivanja, nihče ne vztraja, da bi dobil boljše mesto. Železna disciplina, ki jo je vcepilo tem prezgodaj odraslim otrokom, trdo življenje.

Na cilju so, saj se avtobus ustavi tik pred šolo »Dolomitskega odreda« v Polhovem Gradcu. In potem potekajo šolske ure, tudi za hribovsko mladež prav tako, kakor za tiste, ki imajo do šole le nekaj korakov. Popoldne ob 15. uri pa spet vso to dolgo pot nazaj. Takšne so Milenine dolge poti v šolo.

»Saj poti sem se navadila,« pravi Milena. »Pa vendar mi ostane le malo časa za učenje. Komaj kaj več kot dve uri dnevno. Veste, utrudljiva je takšna pot v šolo in to vsak dan, razen ob sobotah in nedeljah. Pa še tedaj je kdaj treba v šolo.«

Osem nas je v družini. Oče, mama in babica in seveda petero nas otrok. Zaposlen ni nihče in se ukvarjamo s kmetovanjem. Pa zdaj še gre, ko smo večinoma vsi odrasli in lahko kaj postorimo na kmetiji. Najstarejši brat, 19-letni Lojze je sedaj pri vojaki, 17-letna sestra Darinka živi v Ljubljani, ker obiskuje šolo za PTT delavce, 14-letni brat Marko, ki zaključuje osmi razred in bo bržkone prevzel kmetijo, najmlajša, komaj 6-letna Milči in jaz.«

In kljub naporni poti v šolo in kopici opravkov doma na kmetiji, je bila Milena dolga leta v šoli odlična. Šele zadnje leto je pravdobro. Sicer pa to sploh ni slabo!

Profesor Jože Kavčič nam je povedal, da so na šoli z Mileninim delom zadovoljni. Milena je marljiva, dobro se uči in glavo ima na pravem mestu, pravijo. In niti enkrat še ni zamudila Milena po lastni krivdi šole. Le tedaj, kadar je bilo preveč snega v divjih dolomitskih grabnih, je ostala Milenina klop prazna.

RADO RADEŠČEK

Oh, ta neprevidni škrat!

V prejšnji številki našega glasila nam je močno zagodel tiskarski škrat. Ob zapisu o gradnji nove stavbe Postaje milice je pomotoma napisano, da gradbena dela izvaja SGP Grosuplje, v resnici jih GP Obnova iz Kopra. Dalje, pa je ob zapisu s praznovanja krajevnega praznika Tomišelj naš sodelavec zapisal, da je nastopil zbor KUD Tomišelj, kar pa ne drži, saj to društvo sploh ne obstoji, zapel je možki pevski zbor iz Iške vasi pod vodstvom Antona Glavana. In še to pojasnilo, socialno komisijo na Brdu vodi Marija Hvalič in ne Marija Drolič. Pri zadetih se opravičujemo!

Uredništvo!